



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Emericus Conf. 4. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

aulæ frequentiam ad silvæ solitudinē invitantem, jamque inter aulicas larvas etiam hæresin abjicit. Agnoverunt itaque iterum & amarunt JOANNICVM suum Superi, cumque invidia illi venenum misceret, fraudem detexerunt. Ille preces veteres frequentavit: *Spes mea Deus Pater, asylon Christus, scutum Spiritus est.* Certè unica crux & panoplia & panchrestum JOANNICIO fuit. Hâc ille cum gregem suum circumscripsit ad preces abiturus, nihil umquam ex illo desiderabat; hâc morbos pellebat, serpentes exarmabat, rumpebat vincula, medios hostium cuneos penetrabat, ipsos malos dæmones fugabat. Ipse tamen fugere non erubuit, cum in impuras cogitationes pugnandum fuit. Quin, cum è virgine sacrâ has proscripsisset, sed iisdem se obsessum animadverteret, ita ab his abhorruit; ut non dubitaret rectâ ad draconem tendere, prædamque se illi (si Numini placuisset) devorandam objicere. Et profectò, si sapit juvenis, non ita ad flammantes draconis oculos, non sibilos iratos, & dentatos rictus, uti ad aspectus Veneris molles, ad verba mellea, & arridentia oscula exhorrescet. *Ex Metaphr.*

Luxuriam mortem animæ ille evadere poterit, quâ ipse occasiones fugit, principiis tentationis resistit, carnis desideria frangit, corporis abhorret otium, corporis resolutionem recogitat, & præcipuè cordis humilitatem possidere conatur. S. Laurent. Justinian. lib. 1. de Spirit. interitu animæ.

S. EMERICUS CONF. 4. Novembris.

PATER EMERICO D. Stephanus fuit Ungariæ rex. Matrem in terris Giselam, D. Henrici Imperatoris sororem, in cælis MARIAM salutavit,

cui natum unicè semper pater commendaverat. At tantis parentibus minimè degener EMERICVS, non dies modò, sed quas iuventus somno aut voluptatibus, hoc est, somniis, dare amat noctes, precibus pius vigil transcripsit, non priùs ab aurorâ deprehensus, quàm omnia Vatis Jessæi carmina decurrisset, & post singula intercalare osculum terræ fixisset. Oculos habuit tam puros, ut ipse animorum occulta sensa perspiceret. Nam iussus à parente salutem ferre viris DEO devotis, oscula quidem in omnes amicissima dispensavit, aliis tamen plura atque aliis tulit, non neminem etiam septies disfluaviatus. Causam deinde rogatus, oscula sua meritis singulorum respondere affirmavit; qui plurima tulisset, eum virginem ad id ætatis animum gestare, mille etiam osculis dignum. Ipse cum vocem audisset cælo allapsam, nihil præ virginitate Superis arridere, quàm mox DEO DEIQVE MATRI florem suum dicavit. nec sponsam priùs admisit, quàm suum & ipsa cælo despondisset. Et placuere ita hi Numini, ut abstinere jam non potuèrit manum, sed ex his EMERICVM beatâ morte decerptum in sua rosaria transtulerit. Eò enim ferri Eusebius Episcopus vidit. Invide tu quisquis adhuc cum vento, cum æstu, cum hieme luctaris flos virgo. Marcescis, si te cælum non carpit, & marcescentem manu scilicet VIRGO abjicit. Ex Surio.

Duo sunt amores; mundi, & Dei: si mundi amor in te habitet, non est, quâ intret amor Dei. recedat amor Mundi, & habitet Dei; melior accipiat locum. amabas mundum? noli amare mundum; cum exhausseris cor amore terreno, hauries divinum. S. August. Tract. 2. in Epist. S. Joan.